

skulde kunne hindre Folk i f. Eks. at oprette en ny Fabrik paa Grundlag af Aaen i denne Kreditforening. Der staar jo nemlig ikke, at man skal have begyndt paa den paagældende industrielle Virksomhed for 2 Aar siden — det vilde have været lempeligere — men her staar, at den skal have været drevet, have været i Gang i de sidst forløbne 2 Aar, og det er en betydelig større Fordring.

Under d staar der: „at der ved Tilstaelse af Aaen i de industrielle Ejendomme, i hvilke der hovedsagelig tilvirkes toldbeskyttede Varer, skal tages hensyn til den eventuelle Virkning af Toldbeskyttelsens Nedsættelse eller Ophævelse“.

Det er et bestemt Tilfælde, man har haft for Dje. Der siges altsaa i Statutterne — eller her i Lovforslaget — og det vil blive en integrerende Bestemmelse af Statutterne — at der skal tages Hensyn til det Tilfælde, at Varerne ere toldbeskyttede, og at Toldbeskyttelsen kan udsættes eller ophæves. Jeg er ikke Fader til denne Bestemmelse, og jeg vilde ikke have sat den ind i Lovforslaget, thi det forekommer mig, at den er noget mislig, og at den vil blive temmelig umulig at anvende, men det er det andet Ting, som har sat Bestemmelsen ind, og man har fra de industridrivendes Side ikke haft noget imod den at bemærke. Derfor har jeg ladet den staa, men jeg indrømmer, at den er overordentlig vanskelig at have med at gøre.

Jeg skal endnu nævne, at Amortisationstiden er kortere i denne Forening, end man er vant til, og jeg kan være enig med det ærede Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen), der nævnedes, at det er uheldigt, at man skal amortisere ens hele Tiden. Men det forekommer mig dog, at i denne Kreditforening for industrielle Ejendomme er en Amortisation til Bunds mere paa sin Plads end i andre Kreditforeninger. Det samme ærede Medlem omtalte Bestemmelsen om Afdelingerne og spurgte, om „Afdelinger“ ere Serier. Det ere de aldeles bestemt ikke. Spørgsmaalet er netop det: hvad er Forholdet paa Afdelinger og Serier, og den er i Korthed sagt denne, at Serierne have intet fælles Ansvar, men de enkelte Afdelinger skulle have fælles Ansvar med de andre Afdelinger. Serierne i Kreditforeningerne, eller i alt Fald i de fleste Kreditforeninger, ere indrettede saaledes, naar man analyserer Forholdet, at de forskellige Serier egentlig ikke ere Serier, men snarere selvstændige Kreditforeninger under en fælles Bestyrelse. Det er Mening her, at der ikke skulde være noget saadant; man vil kun dele Forenin-

gen i Afdelinger, men hver Afdeling maa, indtil den er ophørt, være solidarisk med de andre Afdelinger.

Endelig skal jeg nævne § 2 om, at en Rejsernesond eller en Garantifond paa 10 pCt. skal være til Stede, indtil dette har naaet en vis Størrelse. Det forekommer mig, at ærede Medlemmer maa erkende, hvad de end i øvrigt kunne have at sige imod Bestemmelsen, at her er en meget haard og streng Bestemmelse. Der skal være til Stede 10 pCt. af Risikoen indtil en vis Tid, da der er skaffet $\frac{1}{2}$ Million til Beje. Saa sagde det ærede Medlem (Det. Hansen): Ja, men det kan man jo slet ikke gøre; man kan ikke paa Forhaand vide, hvor meget der vil være i Foreningen, hvor meget Kreditforeningen risikerer, og derfor kan man ikke staffe den Sum. Jo, det kan man meget godt. Det følger af sig selv, at Kreditforeningen kan ikke fungere, inden der er tegnet, begyndt med en vis Sum, den maa man staffe til Beje til en vis Tid, og saa ved man, at man maa sikre sig en Kredit paa 10 pCt. af Risikoen, indtil $\frac{1}{2}$ Million. Det er mig nemlig ganske klart, at denne Garantifond, her er Tale om, vil ikke blive tilvejebragt derved, at Interessenterne komme til at indbetale den; jeg tror ikke, man kan vente, at Interessenterne komme til at indbetale de 10 pCt., det tror jeg ikke kan sættes igennem; men jeg tror, at man vil kunne staffe sig en Kredit af indtil 10 pCt. af Risikoen. Og selvfølgelig, Ulemperne og Bekostningerne ved denne Kredit maa Interessenterne komme til at bære. Derfor maa jeg tillade mig at sige, at det bliver i alle Tilfælde en dyr Kreditforening til at begynde med; hvorledes Forholdene senere kunne udvikle sig, er ikke godt at sige; men flere Grunde, ogsaa Amortisationen, gøre, at Kreditforeningen vil blive dyr.

Jeg tror ganske sikkert, at der er Trang til den, og ogsaa, at der er Anledning til at give industrielle Ejendomme Del i Realkredit, saaledes at de i Fællesskab kunne faa deres Papirer bragte paa Børgemarkedet, men selvfølgelig maa man ønske, at det sker paa et saa solidt Grundlag som muligt, og det har været et Ønske saa vel fra de industridrivendes som fra Regeringens Side at sørge for, at dette kan ske. Jeg haaber ogsaa, at det til en vis Grad maa lykkes. Nu bliver Lovforslaget jo undergivet en nærmere Behandling, og vi faa da at se, hvilke Endringer det høje Ting vil stille til det.

Breinholt: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for det oplysende Svar, han gav paa det Spørgsmaal, jeg